

Suonenjoen Pajapuistossa kesällä 2018 esiintyvät henkilöt

Seppä Joel, 89v

Joel on syntynyt Vehvilän kylässä Suonenjoella. Hänellä oli 4 isoveljeä, 3 pikkuveljeä ja yksi pikkusisko. Sisaruksista elossa ovat vielä Veljeskodissa asuvat 81v sisko Taimi ja 83v veli Ilmo. Joel oli jo kiinnostunut jo nuorena pajahommista ja ahjon taianomaisesta hehkusta. Hän pääsi 16 vuotiaana Variksen pajalle oppipojaksi ja tarkkasilmäisenä hän kehittyi nopeasti erottamaan oikean raudan taontalämpötilan, joka näyttäytyy oranssin ja keltaisen yhdistelmänä. Joel lähti 1948 palkkatyöhön Ypäjälle, ja nyt eläköidyttyään elää talvisin Espanjan aurinkorannalla ja kesäisin Suonenjoen keskustassa. Joel on taitava ahjoseppä, joka vielä eläkeläisenäkin mielellään valmistaa ja korjaa metalliesineitä kuten viikatteita, sirpejä, kuokkia, lapioida, auroja, kirveitä, saranoita, nauvoja, hevoskenkiä ja puukkoja.

Kun Joel työskenteli Ypäjällä, hän tuli kuuluisaksi siitä, että osasi takoa ahjossa kuumennetusta suorasta lattaraudasta sopivan kokoisia tiukkoja rautavanteita hevoskärryjen puuvanteisiin. Jäähtyessään kutistuvat rautavanteet puristuivat täysin kärrynpyörien puuvanteiden vanne-kehille niin tiukkaan, etteivät ne koskaan ajossa irronneet. Joel korjaa mielellään edesmenneen ystävänsä Urhon tekemiin visakoivuisiin makkaratikkuihin uudet kärkipiikit.

Pajatonttu Sysi, 401v

Sysi on syntynyt Suonenjoella, Simolanvuoren luolassa lisvedellä. Ennen Joelin pajalle muuttamista Sysi asui Kimpankartanon maa-luolassa ja toimi verstastonttuna Kimpanraitin yrityksissä. Mutta vanhetessaan hän halusi muuttaa lähemmäs mm. Ukkolankadulla ja Koulukadulla asuvia kotitonttu-sukulaisiaan.

Pajatonttujen ja verstastonttujen päätyönä on toimia ammattilaisen/ käsityöläisen kisällinä eli oppipoikana sekä huolehtia pajan siisteydestä ja hyvästä ilmapiiristä.

Pajatonttuja on siellä missä ihmisten pajojakin. Ei nyt aivan joka verstaan nurkalla, mutta karkeasti arvioiden noin joka kolmannen pajan tuntumassa on jonkinlainen verstaas-rakennelma pienine keittiöineen ja nukkuma-alkoveineen. Sysi, kuten muutkin pajatontut pitävät kalskeesta ja kolinasta, eikä kavahda pakokaasuja tai ahjon savua. Naama on usein mustana kun hän keskittyy työhönsä. Sysi käy mielellään kylässä ystäviensä Suonenjoella asuvien puutarha- ja kotitonttujen luona, mutta yleensä vain hämärissä, jotteivät tavan ihmiset säikähdä pienen olennon hiippailua.

Seppä Joelin asiakkaat

Karoliina (39v) ja tytär Elviira (7v)

Karoliina on syntynyt Suonenjoella, mutta lähtenyt sitten opiskelemaan Rovaniemelle. Eräällä opintomatalla Utsjoelle, hän tapasi poromies Uulan, rakastui ja pian syntyi Elviira.

Kun Karoliina ja Elviira asettuivat perikunnan omistamalle kesä-huvilalle, he huomasivat jo toisena iltana monen makkaratikun kärkipiikkien katkenneen, mutta koska isoisa Urho oli vuollut tikkujen kädensijat visakoivusta, he tulivat seppä Joelin luo teettämään arvokkaisiin tikkuihin uudet kärkipiikit.

Kun Elviiran koulu loppui Utsjoella ja opo Karoliinan kesäloma alkoi, äiti ja tytär matkustivat Suonenjoelle kahdestaan -poromiehethän eivät etelään lähde. Elviiran serkulla Myrskylällä on pian rippijuhlatkin ja he aikovat osallistua muihinkin Suonenjoen iloiisiin ja värikkäisiin kesätahtumiin.

Utsjokilaiset majailevat perikunnan (Karoliinalla on 4 veljeä ja 3 siskoa) omistamalla isolla kesähuvilalla Suonteella Elviiran tätien, enojen ja lukuisten serkkujen kanssa.

Aurora, 51v

Aurora on perinyt Pieksämäen ja Suonenjoen rajalla sijaitsevan kohtuullisen tuottoisan mansikka-tilansa vanhemmiltaan. Ennen asettumista syntymäkotiinsa ja maatilayrittäjäksi ryhtymistään, hän opiskeli sairaanhoitajaksi ja työskenteli Suomen Punaisen Ristin kansainvälisissä tehtävissä mm Afrikassa ja katastrofialueilla Thaimaassa ja Haitilla. Kun vanhemmat halusivat luopua tilanhoidosta ja muuttaa Suonenjoen keskusta, ei Aurora palattuaan Haitilta 2011, empinyt pitkään vaan oli heti valmis palaamaan kotikonnuille Savoan. Olihan hän jo maailmaa nähnyt – ehkä tarpeeksi.

Auroran mansikkapellot ovat pääosin viettävillä rinnemailla, jossa maaperä on hyvin hikeävää hietaa. Mansikat kasvavat hyvin ilman kastelulaitteistoja - mitä nyt joskus osalle pelloista on viritetty sadettimet hallaa torjumaan. Aurora kävi pakolliset sukupolvenvaihdon edellyttävät marjanviljelykurssit ja osallistuu myös aktiivisesti Marjaosaamiskeskuksen lajikekoe-toimintaan. Kuitenkin hän miettii marjanviljelyn lopettamista ja palaamista Afrikkaan – sinne häntä houkuttelee tohtori Abel, johon hän tutustui kehitysyhteistyöhankkeissa jo vuosia sitten. Onko tämä viimeinen kesä mansikkatilan emäntänä ja miten hän kertoo salarakaastaan Abelista ja elämänmuutoksesta vanhemmilleen?

Emma, 15v

Emma on koulutyttö Espoosta, joka tuli poimimaan mansikoita kummitätinsä naapurin, Auroran tilalle. Hän aikoo olla mansikkatilalla töissä niin kauan kuin töitä riittää, mielellään elokuun alkuun asti. Koska hän asuu kummi-tädin luona ja auttaa myös kummitädin lastenhoidossa, hän voi säästää melkein kaikki tienäänsä kesäansiot.

Säästöillään hän ensi talvena aikoo hankkia sähköbassokitaran ja vahvistimen. Hänellä ei ole Espoon kodissaan sisaruksia ja hän nautti kovasti iltaisin ja vapaapäivinä leikkimisestä pienten kummitädin lapsien, serkkujensa kanssa. Eikä hänelle koti-ikävä tule muutenkaan – vanhempien kanssa skypeetään lähes päivittäin. Ja vanhemmat aikovat tulla myös Mansikkakarnevaaleille heinäkuussa mukanaan Emman ystävä Ida. Emma on kova lukemaan romaaneja ja ääneen lukeminen serkuille on hänestä myös mukavaa. Koulussa Espoossa hän on sekä näytelmä- että kirjallisuus-kerhossa. Kesän aikana hän on käynyt joka viikko kumminsä ja serkkujensa kanssa Suonenjoen kirjastossa hakemassa uutta luettavaa.

Mansikanpoimijoiden vapaapäivänä, lauantaisin kummitäti on vienyt Emman ja omat lapsensa nuotio- ja luontoretkille Lintharjulle, Suonenjoen luontopolulle sekä Vanhamäen metsäpuisto Mansikkaan.

Kiril, 17v

Kiril on tullut Petroskoista usean ystävänsä kanssa poimimaan mansikoita Auroran tilalle. Kiril oli kuullut, että parin viikon aikana ahkera poimija hankkii paljon enemmän kuin lyhytaikaisissa kesätöissä kotona Venäjällä. Kiril kyllä haluaisi olla mansikkatilalla töissä pidempääkin ja on valmis poimimaan myös naapuritilan vadelmia sekä herukoita. Hän on kuullut, että myös metsämarjoja mustikoita ja syksyllä puolukoita on mahdollista poimia jokamiehen oikeudella myyntiin. Ei hän kyllä voi enää syyskuussa olla Suonenjoella, viimeinen kouluvuosi alkaa syyskuun 3. päivänä.

Kirilin oli helppo tulla Suomeen kesätöihin, koska hän on oppinut suomen kieltä suomalaiselta isoisältään, joka palasi Petroskoihin sodan jälkeen. Ja lisää suomea hän on oppinut pellolla mansikoita poimiessaan suomalaisilta tytöiltä. Emäntä Auroran kanssa hän puhuu kyllä englantia ja kyllähän mansikka-tytötkin osaavat englantia. Mutta Kiril haluaa oppia suomea ja halukkaita opettajia löytyy myös työpäivän päätyttyä. Kiril haaveilee lääketieteen opinnoista joko Suomessa tai ehkä sittenkin Norjassa, jossa hän on käynyt kerran perheensä kanssa muutama vuosi sitten.

Urpo, 41v

Suonenjoen ja Rautalammin rajalla lapsuutensa ja kouluvuodet elänyt Urpo lähti parikymmentä vuotta sitten opiskelemaan tietoliikenneinsinööriksi Kuopioon. Urpo sai heti valmistuttuaan työpaikan Kuopiosta ja hankki sieltä asunnon itselleen. Kuitenkin hän viettää lähes kaiken vapaa-aikansa Suonenjoella, koska täällä on koti ja äiti. Kuopiossa hän käy lautapelikerhossa ja pelaamassa työpaikan lentopalloporukan kanssa. Hän on aina ollut luonteeltaan hiljainen ja syrjäänvetäytyvä, eikä ole onnistunut järjestämään vielä kahdenkeskisiä treffejä ihailemansa Suonenjoella palveluammattisissa työskentelevän tytön kanssa. Urpon äiti on yrittänyt rohkaista ainokaista poikaansa menemään erilaisiin tapahtumaan ja tutustumaan uusiin ihmisiin - "ei sinua kukaan huomaa, jos et itse mene mukaan". Jospa tänä kesänä hän vihdoinkin uskaltaisi lähestyä ihanaa Elliä – vaikka IisVesiPikNikillä tai Mansikka-karnevaaleilla. Ellille voisi tarjota lettuja ja mansikoita tai karnevaaleilla pikku pullon valkoviiniä. Itse hän ei halua alkoholia nauttia – arvelee muuttuvansa entistä ujommaksi. Sitten Elliä voisi pyytää vaikka jokiretkelle tai piknikille Lintharjun laavuille. Kiinnostaisikohan Elliä Rautalammin kartanokonsertit? Voi kun Elli huomaisi hänet ja tulisi juttelemaan!

Mira ja Mari, 35v

Mira ja Mari ovat identtiset kaksoset Mäntyharjulta ja ovat tulleet Elvi-mummonsa luo Iisvedelle. He ovat olleet nuorina tyttöinä muutamana kesänä mansikanpoimijoina, kun mummolan naapurissa vielä oli mansikkapelloja. Se oli kauan ennen Polkaa ja Rumbaa, joita Mira ja Mari kyllä mielellään tanssivat. Se taisi olla sitä aikaa kun mansikkalajikkeet olivat Zefyriä, Sengaa ja Senga-Sengana. Nyt Elvi-mummon tyttärentyttävät ovat työssäkäyviä perheenäitejä, jotka aika harvoin ehtivät Suonenjoelle mummolaan kesäaikaan – heidän kotikuntansahan lienee Suomen kesämökkirikikkainta aluetta ja Miran perheen mökkitalokari-yrityksen kiireisintä aikaa. Mari taas työskentelee Mäntyharjun kunnan palveluksessa ja melkein ylityöllistyy kesällä Salmelan ja muissa kulttuurialan tehtävissä. Kaksoset saivat ajatuksen tulla pitkästä ajasta kahdestaan mummolaan ja Mansikkakarnevaaleille. Mira haluaa nähdä Iiven Arttu Viskarin ja Mari Neljä Ruusua yhteen. Karnevaalisunnuntaina he aikovat käydä myös Suonenjoen kirkossa ja nauttia Elvi-mummon kanssa mansikkakakua, sillä 15.7. on heidän syntymäpäivänsä.

Mirikka, 28v, Tuomas, 11v ja Elna, 4v

ovat tulleet Mansikkakarnevaaleille junalla Tampereelta. Tänne heidät on kutsunut lomanviettoon Mirkan isosisko Saara, joka on asunut Suonenjoella kymmenen vuotta. Matka Tampereelta taittui nopeasti eikä edes pikkuinen Elna ehtinyt kyllästyä. Elna tutustuu helposti toisiin lapsiin ja löysi junan lastenvaunusta heti leikkikavereita. Myös nämä Turusta matkan aloittaneet lapset olivat tulossa Suonenjoelle sukulaisiin Sikke-tädin luo. Suonenjoen mansikoilla hauskaasti koristellulla juna-asemalla perheitä vastassa olleet tädit Saara ja Sikke sopivat, että lapset voisivat jatkaa yhteisiä leikkejä seuraavina päivinä vaikka Vanhamäen Metsämansikka toiminnallisessa puistossa. Tädit voivat hankkia sopivaa nuotioruokaa – lettutaikinaa, tikkusämpylätaikinaa ja tietysti makkaroita ja perheet voivat viettää vaikka koko päivän Vanhamäellä. Välillä voidaan käydä tutustumassa Vanhamäen hevosiin, nauttia erinomaista luomulounasta ja ehkä Jauhohjärven vesikin on lämmennyt uintikuntoon. Uimapuvut siis mukaan! Karnevaalikulkuetta seuraamassa ovat nyt vain Mirikka ja lapset, koska Saara-tädin piti viedä koiransa Karoliina eläinlääkärille. Karoliina oli löytänyt metsästä kuolleen sammakon ja syönyt sen. Ja alkanut sitten heti oksentaa. Voi tuota pentuparkaa.

Miia, 10v ja Samu, 18v

lisveden alakoululainen Miia ja hänen Suonenjoen lukiossa opiskele veljensä Samu asuvat Rieponlahdessa. Samu on juuri saanut ajokortin ja hän on tullut juuri hankitulla kesäautolla pikkusiskonsa kanssa katsomaan karnevaalikulkuetta, joka heistä molemmista on aina ollut paras Mansikkakarnevaalien ohjelmanumero. Lapsien vanhemmat tulevat myöhemmin – iltalypsyjen jälkeen - karnevaaleille ja samalla ehtivät käydä myös ruokakaupassa. Hyvä asia, että ruokakaupat ovat nykyään niin myöhään auki.

Samun, vaikka äidin opettamana saikin ajokortin vasta toisella yrittämisellä, luotettava auton-hallinta helpottaa perheen arkielämää jo nyt kesällä, kun Samu on kesätöissä maatalouskaupassa. Mutta ajoluvalla – Samuhan osasi ajaa perheen peltoautoa ja peräkärryä jo 12 vuotiaana – tulee olemaan erityisesti merkitystä tulevana syksynä ja talvena. Samu pelaa jääkiekkoa Sukikassa ja aiemmin jomman kumman vanhemmista on pitänyt kyyditä poikaa jäähallille. Samu on luvannut kuskata myös pikkusiskoa ratsastamaan Vanhamäelle ja harkkoihin Suonenjoelle. Miia on voimistellut jo kaksi vuotta menestyksekkäässä Suonenjoen naisvoimistelijoiden Lilla-joukkueessa ja siirtyy tulevana syksynä vanhempien tyttöjen Lauha-ryhmään.

Helmiiriitta, 49v

on suonenjokinen maatilalan emäntä. Hän toimii aktiivisesti mm. MTK:ssa sekä paikallistasolla että Pohjois-Savon MTK:n Luomuvaliokunnassa. Helmiiriitta on syntyjään Jäppilästä, mutta tuli emännäksi jo nuorena Suonenjoelle suurehkolle lypsykarjatilalle. Vähän tätä osallistuvaa vaikuttajanaista harmittaa joidenkin palvelujen katoaminen Suonenjoelta – toisaalta täällä on edelleen monen aisan hoitaminen paljon sujuvampaa kuin monessa vastaavan kokoisessa kunnassa. Ja hyvät koulut !

Helmiiriitta on tullut kauppa-asioille keskustaan ja esittelee samalla Keuruulta kyläilemään tulleele serkulleen Liisalle Suonenjoella valmistettuja erinomaisia elintarvikkeita, kuten mm. Suonenjoen Leipomotuotteen Luomuruisleipää, Peltolan juustolan PeltolaBlue-sinihomejuustoa ja Pakkasmarjan marjapureita yms.

Toki myös Suonenjoen oman meijerin maito, voi ja raejuusto (joita Lidt myyt Pohjolan Meijerin nimen alla) ansaitsevat arvostusta samoin kuin monet muut paikkakunnan tuotteet ja jalosteet - kuten esim. peruna ja muut juurekset, tomaatit, kurkut, kananmunat, hillot ja marmelaadit.

Liisa, 48v

on maatilalan emäntä Keuruulla ja vierailulla serkkunsa Helmiiriitan luona Suonenjoella. Edellisestä Liisan Suonenjoki-vierailusta onkin jo monta vuotta, mutta nyt Liisa oli kuullut huhuja – miehensä pikkuserkun kautta - ihmeellisestä tandem –soutu-laitteesta. Liisa ja miehensä Leevi ovat innokkaita kalastajia kotijärvellään Tarhialla, mutta Leevi tuppaa aina komentelemaan ja neuvomaan Liisaa, kun he ovat laskemassa ja nostamassa verkkoja tai yökalastusretkillään. Olisikohan tandemlaitteesta apua perhesovun ylläpitämisessä?

Liisa ja Helmiiriitta tutustuvat ensin Pajapuiston mansikkaistutuksiin ja Hotelli Karnevaalin edustalla olevan uuden Alppiruusu puisto Suonenjoen 8 eri rhododendron-lajikkeeseen. Lounasta he aikovat syödä jossakin Suonenjoen useista kehuista ravintoloista tai kahviloista.

Ja sitten onkin vuorossa Suonenjoen kaupunkiveneiden ja tandem-soutulaitteen testaus – avaimen hakeminen ensin Teboiilta ja sieltä Pesulanrantaan. Helmiiriitan ystävä asuu Kimpanlammen rannalla ja on kutsunut serkkuset poikkeamaan soutu retkellä päiväkahville Päivänkämmentelle.

Mirja Orvokki, 66v

Mirja on syntynyt Suonenjoelta, mutta hän lähti -70 luvun alussa Helsinkiin opiskelemaan äidinkieltä ja jäi sille tielle. Savolaisesta osakunnasta löytyi elämäkumppaniksi Kangaslammita tullut Mauri, josta tuli matematiikan opettaja. Avioparin kotikunnaksi tuli Vantaa ja lapsia siunautui kolme. Ainoana lapsena Mirja peri vanhempiensa maatilan ja metsät Miekkaveden rannalta. Pellot on annettu vuokralle, metsiä hoitaa Metsänhoitoyhdistys, joten Mirja pitää huolta vain rakkaasta synnyinkodistaan. Keskimäinen Mirjan ja Maurin melko myöhällä iällä hankituista lapsista valmistuu pian metsänhoitajaksi ja ottanee sukutilan haltuunsa.

Opettajantyöstä eläköitynyt Mirja viettää kesät mielellään Miekkaveden rannalla ja kutsuu sinne seurakseen entisiä työtovereitaan – kuten nyt ranskanopettajan Sirpan ja kemianopettaja Timon. Nämä aktiiviset eläkeläiset aikovat osallistua mm. Kari Tapion laulajaisiin Suonenjoella sekä Runon ja Laulun Rautalampi-tapahtumiin. Erityisen innoissaan sekä Mirja, Mauri että kesävieraat ovat Suonenjoen kaupunkiveneistä. Vaikka Mirja eli ja kävi koulua lähes 20 vuotta Suonen-joella, hän ei ole koskaan ollut itse soutelemassa tai melomassa joella. He odottavat innolla Kimpanlammelta alkavan luontopolun rengasreitit rakentamista – joko ensi kesänä voidaan patikoida joen pohjoisrannalla?

Sirpa, 65v

Sirpa on kotoisin Etelä-Pohjanmaalta ja työskennellyt ranskanopettajana samassa koulussa kuin Mirja Orvokki. Sirpa lähti opiskelemaan kieliä Turun yliopistoon ja suunnitteli uraa ulkomailla. Hän päätyi kuitenkin ansaitsemaan matkarahoja pitkille ulkomaan matkoille opettajana ja jäi vakituiseen virkaan Vantaan Hakunilaan. Ja parin vuoden kuluttua kouluun ilmaantui Timo, joka suulaana savolaisena valloitti varautuneen Sirpan ja pian hääkellot soivat. Perhe kasvoi pian kaksosilla, jotka toteuttavan Sirpa unelmaa – työskentelevät ulkomailla.

Sirpa tulee aina mielellään kyläilemään Savoan ystävien luo. Tullessaan Suonenjoelle hän ensimmäiseksi pistäytyy paikallisiin vaatekauppoihin, joista aikuinen nainen löytää uutta ja erilaista päälle pantavaa. Hän käy Suonenjoella myös tutuksi tullessa kampaamossa leikkauttamassa ja värjäämässä hiuksiaan – täällä hinnat ovat edulliset pääkaupunkiseutuun verrattuna – melkein Tallinnan tasoa. Myös paikkakunnan muut hyvinvointipalvelut - jalka- ja kasvohoidot sekä kaikenlaiset hieronnat ja myös erikoisemmat kuten tiibetiläinen sointukylpy ovat Sirpasta olleet hyviä. Ja kiitokseksi vieraanvaraisuudesta hän hankkii hoitolahjakortteja myös ystävilleen Mirja Orvokille ja Maurille.

Timo, 68v

Timo on kotoisin Pieksämäeltä ja tutustui jo kouluaikoina jalkapallo-otteluiden tiimoilta naapurikunnassa asuvaan Mauriin. Timo lähti opiskelemaan Turun yliopistoon kemiaa ja fysiikkaa ja kotiutui hyvin Turkuun. Sitten joskus -70 luvun loppupuolella kotona käydessään, hän tapasi Pieksämäen asemalla jalkapallokaverinsa Maurin, joka houkutteli häntä hakemaan Vantaalla avoinna olevaa matemaattisten aineiden opettajan virkaa. Hän oli tehnyt Turussa opettajan sijaisuuksia ja sai nyt vakituisen viran samasta Hakunilan yläkoulusta, jossa Mauri ja Maurin vaimo äidinkielenopettaja Mirja Orvokki työskentelivät. Timo kotiutui Vantaalle ja sulautui hyvin Hakunilan koulun opettajakuntaan, jossa puolet olivat kotoisin Savosta. Eipä aikaakaan kun hienostunut nuorehko ranskanopettaja Sirpa jäi koulupäivän jälkeen opettajanhuoneeseen kahville Timon kanssa ja pian kollegat saivat hääkutsun. Timo ja Sirpa hankkivat kodin Hevoshaantien rivitalosta, josta maalaispoika Timon oli helppo lähteä juoksemaan tai hiihtämään Hakunilan ja Sipoonkorven metsiin. Nyt eläkkeellä Timosta on ollut mukava tulla SydänSavoan ystäväpariskunnan kesäkotiin Suonenjoelle puuhailemaan Maurin ja Mirja Orvokin seuraksi.

Pekko Perälä, 43v

Pekko on liikemies Helsingistä. Hän on pääosakas kaivosalan yrityksessä nimeltä Rautavuori Oy. Yritys ei ole vielä listautunut pörssiin, mutta Pekko haaveilee yrityksen kasvusta ja menetyksestä myös ulkomailla. Suonenjoelle Pekko on pysähtynyt matkalla Rautalammille, jossa hänen on tarkoitus tavata kunnanhallintoa ja johtavia poliitikkoja ja lobata kaivostoiminnan mahdollista käynnistämistä. Geologian tutkimuskeskuksen tutkijat jäljittivät Suonenjoelta löytyneen kupari-nikkelikivien alkuperää 2008, ja sattumalta löysivät Rautalammin Kivisalmesta rikkaan skandium esiintymän.

Skandium on maametalli, jota käytetään korkean teknologian tuotteissa muun muassa auto- ja lentokoneteollisuudessa. Kyseessä on arvokas aine ja skandiumin lisäksi Rautalammin esiintymästä on löytynyt zirkoniumia ja yttriumia, jotka nekin ovat arvokkaita alkuaineita. Löydetty esiintymä on todennäköisesti Euroopan suurin ja myös maailmanlaajuisesti erittäin huomattava.

Kaivosalan asiantuntijana liikemies Pekolla on mukana kaivosinsinööri, konsultti Heli, jonka asiantuntemusta tarvitaan vakuuttamaan päättäjät mahdollisen kaivoksen tuomista hyödyistä ja talousvaikutuksista.

Heli, 38v

Heli on pääkaupunkiseudulta kotoisin oleva geologi, joka jo pienenä keräili kiviä perheen lomamatkoilla ympäri Suomen ja Euroopan. Heli oli 2000-luvun alkuvuosina opiskelujen alkuvaiheessa kesätöissä kaivosyhtiöllä, joka tutki skandiumin esiintymistä Länsi-Lapissa. DI-opinnäytetyönsäkin hän teki scandiumin esiintymisestä ja rikastamisongelmista. Valmistumisensa jälkeen hän on työskennellyt eri tehtävissä suomalaisissa kaivosyhtiöissä (Outokumpu, Partek, Nordkalk Oy), kunnes siirtyi konsultiksi Suomen Maametallit Osakeyhtiöön.

Heli on innoissaan Rautalammin skandium esiintymästä, koska se sisältää paljon myös zirkoniumia. Tämän high-tech maametallin kulutus on kasvamaan päin ja tähän mennessä vastaavanlaisia esiintymiä on löydetty maapallolta vain vähän.

Heli aikoo jäädä Rautalammi-visitin jälkeen pariksi päiväksi Suonenjoelle, koska hänen opiskelukaverinsa asuu täällä ja on luvannut tutustuttaa hänet Suonenjoen ainutlaatuiseen geologiaan: muinaisrantaan Lintharjulla, Onkilammen ja Kukkuran Ancylusjärvivaiheessa syntyneisiin törmäterasseihin ja Jauhomaen dyynialueeseen.

Visa, 35v - puunhalaaja, luontoaktivisti, valokuvaaja

on syntynyt Rautavaaralla, mutta hänen vaimonsa Linnea on kotoisin Suonenjoelta. He asuvat Vantaalla, mutta kyläilevät Suonenjoella ja Rautavaaralla vanhempiensa luona aina kuin vain töiltään ehtivät. Heistä Suonenjoen Lintharju ja Suonenjoen jokivarren luonto ovat parasta mitä kolmen ja puolen tunnin junamatkan päästä voi saavuttaa. Kotikunnan Rautavaaran Tiilikkajärven kansallispuisto Pumpuli-kirkkoineen on upea luontokohde, mutta vaikeammin saavutettavissa.

Visa kertoo olleensa jo pienenä puunhalaaja – kotipiha vanha koivu sai kuulla Visan ilot ja surut ja hän saa puusta lämpöä ja lohtua.

Ihmisille puut ovat edelleen elinehto, mutta puu ei ihmistä kaipaisi. Puunhalailua pidetään hippien muotioikkuna, koska suurin osa ihmisistä on etäänntynyt puista. Ennen puita kunnioitettiin ja pidettiin pyhinä. Onneksi nykyään löytyy ihmisiä, jotka osaavat välittää ja tulkita puiden elämää, niiden vuorovaikutusta toisten puiden ja jälkikasvunsa kanssa.